

GEERTEBRIEF

Remonstrantse Gemeente Utrecht

Nr. 5 – december 2020

Thema: Het licht zien

7

Ruimte geven om licht
te vinden

Kerstmis 2020

8

In de openbaarheid
brengen

Inhoudsopgave

Van de redactie	2
Leesrooster Advent / Kerst.....	3
Het stokje doorgeven	4
Kerstavond in de Geertekerk	4
De kameel, de leeuw en het kind	5
Kunst in het licht.....	6
Ruimte geven om licht te vinden	7
In de openbaarheid brengen	8
<hr/>	
Nieuwe leden en vriend(inn)en	
Dicky Brouwer.....	9
Jannet de Goede en Tom Gilissen	10
Jorn den Hertog	11
<hr/>	
Een decennium Geertekerk	12
Van de cantor	14
Van het verteluur	15
Ik geef de pen door.....	15
Diaconale Geluiden en collectes.....	16
In memoriam	17
Uit de kerkenraad	18
Vieren van De Twaalf Heilige Nachten ..	19
Schrijfactie Amnesty International	19
Kerkdiensten	20
Wijkorganisatie	20
Adressen en colofon	20

Van de redactie

Het licht zien

Voor deze Geertebrief kozen we als thema *Het licht zien*. De uitdrukking betekent zoiets als 'geboren worden, ontstaan'. Maar ook 'begrijpen wat men daarvoor nog niet begreep'. Het woord 'licht' kun je op twee manieren interpreteren: ten opzichte van duisternis en ten opzichte van zwaar. Soms is het leven zwaar en lijkt het of we ons in een donkere tunnel bevinden. Maar niet alleen aan het einde, ook in de tunnel zijn er lichtpuntjes (foto).

In het leesrooster voor advent en kerst staan teksten over de voorvaders en voormoeders van Jezus. Marthe de Vries gaat in op de betekenis van deze helden en heldinnen voor het licht dat Jezus in de wereld brengt. Voor Florus Kruyne krijgt kerst een nieuwe glans met de metafoor voor de weg die we hebben te gaan in veranderende omstandigheden. De kameel staat hierin voor volharding, de leeuw voor bevrijding en het kind voor verwondering. De geboorte van Jezus is dan het lichtend baken.

Barbara Schouten vertelt over het creatief kind in zichzelf en haar ontwikkeling tot kunstenaar. In het leven van Arend van Baarsen speelt luisteren een belangrijke rol. Door écht tot zich te laten doordringen wat er gezegd wordt kan hij als geestelijk verzorger mensen het licht aanreiken. Coby Ouwehand deelt met ons hoe het in haar werk als rouwbegeleider helend werkt als rouw in de openbaarheid komt.

Dicky Brouwer, Jorn den Hertog, Tom Gilissen en Jannet de Goede zijn nieuwe leden en vriend(inn)en van de Geertekerk die we wat beter leren kennen. Alleke Wieringa heeft inmiddels afscheid van onze gemeente genomen. Met haar spraken we over een decennium Geertekerk.

Geef de pen door is een nieuwe rubriek. Gerard van den Berg start deze estafette met een open brief aan Maartje Bakker. Zij zal weer een open brief schrijven aan een ander gemeentelid, enzovoort. Zo hopen we op een alternatieve manier onderling verbinding te maken in deze tijden waarin onderling contact niet vanzelfsprekend is.

Ook in verschillende berichten blijkt hoeveel werk er wordt verricht om, ondanks de beperkende maatregelen, toch als gemeenschap met elkaar verbonden te zijn en blijven.

Wij wensen u een gezegende advents- en kersttijd, waarin we het licht kunnen blijven zien en doorgeven.

Trudy Schreuder Goedheijt

Voorvaders en voormoeders van Jezus

De helden in deze adventstijd zijn mensen die voorkomen in de geslachtslijst, de genealogie van Jezus. In de bijbel staan er twee, die beide verschillend van aard en opbouw zijn. Mattheüs (1: 1-17) begint zijn evangelie met de genealogie van Jezus: van Abraham, de aartsvader van het Joodse volk komt hij uiteindelijk uit bij Jezus. In drie keer veertien generaties. Daarmee verankert Mattheüs Jezus diep in de joodse traditie. Veertien is in het Hebreeuws de getalwaarde van de naam David, waarvan Jezus, de Messias afstamt.

Maar er is iets bijzonders aan de hand met de genealogie van Mattheüs: het zijn niet alleen mannen die genoemd worden, zoals gebruikelijk. Vijf vrouwen spelen een beslissende rol in deze rij: Tamar, Rachab, Ruth, Batseba en Maria. Vijf vrouwen die juist buiten die traditie staan, omdat ze vreemdelinge zijn (Ruth en Rachab), of omdat ze eigenlijk de vrouw van een ander zijn (Batseba, die de vrouw was van legeroverste Uria) of omdat hun zwangerschap via ongebruikelijke weg verloopt (Tamar en Maria). Bij Lucas tref je geen vrouwen in de geslachtslijst. Zijn genealogie heeft een heel andere functie en staat ook op een heel

andere plek. Lucas (3: 23-38) brengt hem naar voren na de doop van Jezus in de Jordaan. Hij redeneert terug vanuit Jezus en komt uit bij Adam, zoon van God. Met deze rij van 77 geslachten wil Lucas aangeven dat de zending van Jezus, die hij bij zijn doop heeft ontvangen, bestemd is voor alle volkeren. Lucas benadrukt de universaliteit van het heil dat Jezus de wereld brengt.

**29 november, 1e advent:
Adam, Genesis 2: 4-25**

Lucas komt in zijn genealogie uiteindelijk uit bij ons aller stamvader, Adam. Zijn naam betekent ook mens of mensheid. De mens gemaakt uit 'adama', het stof, uit leem. In dit beeld wordt uitgedrukt dat de mens en de aarde onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Een besef, dat in het licht van ons jaarthema, extra gewicht krijgt.

**6 december, 2e advent:
Juda, Genesis 38: 1-26**

Juda is verbonden met een van die bijzondere vrouwen uit de geslachtslijst van Mattheüs. Hij is de schoonvader van Tamar. Zij was gehuwd met zijn oudste zoon, maar hij sterft kinderloos. Een vrouw die zonder kinderen achterbleef in die dagen was als verweesd. Het was de taak van de fa-

milie (van de zwagers) om te zorgen dat zij kinderen en daarmee een toekomst zou krijgen. Maar de broer weigert en Tamar regelt op onorthodoxe wijze dat er voor haar gezorgd wordt, door haar schoonvader te verleiden.

**13 december, 3e advent:
Ruth, Ruth 1: 6-19**

Ruth, is de derde vrouw uit de lijst van Mattheüs: zij is de vreemdelinge, de Moabitische, getrouwd met de zoon van Naomi. Als Naomi besluit om vanuit Moab, waar zij met Ruth woont, terug te keren naar haar eigen land, gaat Ruth met haar mee. Het is een ontroerend verhaal over familiebanden: Ruths trouw aan Naomi, maar ook de zorg van Naomi's verwant Boaz voor de beide vrouwen.

**20 december, 4e advent:
Maria, Lucas 1: 26-38**

De laatste vrouw, die wordt genoemd door Mattheüs. Een meisje eigenlijk nog, dat ineens met een onverwachte zwangerschap komt te zitten. De belofte van het kind dat zij in zich draagt strekt zich veel verder uit dan haar eigen leven. Een kind dat voor alle mensen een licht in het duister zal zijn, maar dat haar hart zal verwonden.

Kerstavond: een prachtig verhaal van de hand van ds. Florus Kruyne

25 december, Kerstmorgen: een van de klassieke kerstlezingen: Lucas 2 of Johannes 1.

Na Kerst volgen we mensen die geraakt worden door Jezus: een aantal van hen realiseert zich met wat voor een bijzonder mens zij te maken hebben; een mens transparant tot op God.

27 december, zondag na kerst: Simeon, Lucas 2: 22-40

Als de oude Simeon, wachtend op de vervulling van zijn hoop, het kleine kind in handen krijgt, realiseert hij zich dat die vervulling in handen draagt.

Hij kan nu loslaten, zich overgeven.

3 januari 2021, Epifanie: De koningen, Mattheüs 2: 1-12

De wijzen uit het Oosten zien en weten wat velen in Israël nog niet weten: dat er een heel bijzonder kind geboren is. Zij trekken weg uit hun vertrouwde omgeving, geleid door een ster, om een koning, zo anders dan zij gedacht hadden, eer te bewijzen.

10 januari, 1e zondag na Epifanie: Johannes de Doper, Lucas 1: 76-77 en 3: 15-16

Johannes realiseert zich dat hij de wegbereiber is voor Jezus. Als hij Jezus doopt en ziet hoe Jezus van de geest vervuld raakt, weet hij dat hij het over kan laten.

17 januari, 2e zondag na Epifanie; Maria, Johannes 2: 1-12 of Lucas 1: 46-55

Iedere moeder kent dat moment: dat je ineens met andere ogen naar je kind kijkt. Het is niet meer het weerloze schepsel, maar een mens die zijn plek gevonden heeft. Dat is wat Maria hier ook ziet; zij weet wat Jezus de mensen kan brengen.

24 januari, 3e zondag na Epifanie: Nicodemus, Johannes 3:1-21

Nicodemus durft er niet voor uit te komen, dat hij geraakt is door Jezus, door zijn optreden, zijn woorden. In het holst van de nacht zoekt hij contact, zoekend om in zijn eigen leven op te kunnen staan.

Marthe de Vries

Het stokje doorgeven

Door mijn vertrek komt er veel extra werk voor de beide blijvende collega's vrij. De kerkenraad heeft daarom besloten ds. Tina Geels te vragen om mijn werkzaamheden in de wijken op te vangen. Zij zal de wijkkringen begeleiden en het pastoraat waarnemen.

Tina en ik hebben in de loop der jaren – geheel onbedoeld – een soort 'estafette' opgebouwd. Ik werd remonstrant en deed in 1993 de oriëntatiecursus bij haar. Zij was toen net drie jaar predikante in de Geertekerk. Zij was het ook, die mij in 1994 bevestigde tot predikant voor bijzondere werkzaamheden (als geestelijk verzorger in revalidatiecentrum de Hoogstraat). Dat vond ook plaats in de Geertekerk. In 2010 ging Tina naar de Woudkapel en ik volgde haar op in de Geertekerk. En nu ga ik naar Lochem-Zutphen en neemt zij voor een half jaar mijn werkzaamheden over.

Tina was tot voor kort predikante voor Vrijzinnig Delft. Zij schrijft graag, ze gaat met veel plezier voor als gastpredikant in diverse gemeentes en zij draagt het Unitarisme wereldwijd een warm hart toe. Dit bedenk je niet van tevoren, maar zo

kan het wel gaan. Tina is getrouwd met ds. Florus Kruyne. Ze kent de Geertekerk goed en we realiseren ons tegelijkertijd dat er in de laatste tien jaar ook veel dingen veranderd zijn. Ik heb er alle vertrouwen in dat zij haar weg en jullie weer snel weet te vinden. Ik wens jullie een hele goed tijd samen toe.

ds. Alleke Wieringa

Bijeenkomst

Kerstavond in de Geertekerk

24 december, 19.00 uur

Op kerstavond lezen we het kerstverhaal uit Lucas. Ook is er een kerstvertelling door ds. Florus Kruyne, met beeld en muziek.

Ouders met kinderen die er bij willen zijn, kunnen zich opgeven via reservering@geertekerk.nl. Het is nog niet precies bekend hoeveel volwassenen en kinderen er in de kerk kunnen zijn. Misschien is er niet voor iedereen een plaats in de herberg. Maar gelukkig kunnen alle kinderen en (groot)ouders in ieder geval op kerstavond het verhaal zien en horen via onze website, www.geertekerk.nl.

De kameel, de leeuw en het kind

Graag denk ik in termen van een weg die we als mensen gaan. Vanuit de idee dat we als mensen nog niet af zijn. En misschien ook niet afkomen, zeg ik er meteen maar bij. In ieder geval hebben we een weg te gaan. Hersenonderzoek ondersteunt dat idee. Ons brein blijkt plastisch, kneedbaar, te veranderen. Het kán dus, ons ontwikkelen. Er is een natuurlijke ontwikkeling, fysiek, psychisch en mentaal.

Maar er is ook een aangevoelde en gezochte ontwikkeling. Dan komen we op het terrein van religie en spiritualiteit. In religieuze termen: we zijn nog niet de mens zoals God die bedoeld heeft. Dan heb ik het niet over een perfecte mens of brave borst. Maar wat dan wel? Daar gaat de titel over.

Kameel

In sommige levensbeschouwelijke tradities (zoals bij Rumi en Nietzsche) wordt gesproken over drie stadia op de weg van de mens: de kameel, de leeuw en het kind. De kameel staat voor de bereidheid om ook in moeilijkheden (dorre streken) door te gaan. Hij staat voor een beschikbaarheid en toewijding aan de weg. Door geduldig te oefenen, in aandacht in het moment, in barmhartigheid, in zelfrelativering, in het omgaan met de lastigheden van het leven en in het waarderen van de vreugden ervan.

Leeuw

De leeuw belichaamt het bevrijdende moment. De brullende leeuw die uiting geeft aan het bevrijdende moment van het van zijn dwangbuis verlost hart. Veel mensen kennen zo'n bevrijdend moment. De ongelofelijke ruimte die er dan is, in geest en hart. En daarna begint het eigenlijk pas. Veel oude herbergen en uitspanningen in Nederland heten 'de gouden leeuw'. Waarom weet ik niet. Maar het is een treffende combinatie: het koninklijke, stralende van goud, van de zon en van het dier in één. En als je daar dan ook nog op het terras kan

zitten in het zonnetje met een heerlijke cappuccino, dan is het aardse leven goed. Maar dit even terzijde.

Kind

En als derde stadium is er het kind. Het kind kan zich van moment tot moment verwonderen over alles wat het waarneemt met haar zintuigen en wat het ontdekt te kunnen. Dat is de frisse, ongeconditioneerde blik, nog niet door gewoontes, gewenning en verwachtingen gevormd. De ontspanning en speelsheid die in allerlei spirituele tradities gezien worden als uitdrukking van het goddelijke en onze ware menselijke natuur. Ook die momenten kennen we. Alleen al als we geboeid naar kleine kinderen kijken, ons door hen laten betoveren en meenemen, verschijnt er vanzelf een glimlach op ons gezicht. Of als we zelf terugkeren tot spontaniteit, enthousiasme, speelsheid, tot een ruime, niet-oordelende geest. En een makkelijk te openen hart. Dat kind kan soms even helemaal tevoorschijn komen in ons. Dan worden we kind met de kinderen.

In onze christelijke traditie is de viering van de geboorte van Jezus, ook de viering van dit vermogen in ieder van ons. Het vertrouwen in en de herinnering aan wie ieder van ons wezenlijk is en worden kan. Zo staat het kind aan het begin en ook aan het einde van de weg. Eigenlijk is het op elk moment van de weg aanwezig. Het staat net om de hoek van ons blikveld en speelt als het ware verstoppertje met ons. En zo recht loopt die weg ook niet. Het is meer een kronkelpad, met veel omwegen. En misschien is de omweg wel de weg.

In de stal

Graag zou ik dus de kameel erbij hebben in de stal. En ook de leeuw. Al wordt het dan wel wat krap en een beetje riskant met de schapen die er al waren. Nee, laten we de leeuw maar lekker in het vrije veld waar hij thuis hoort. Of het moet zo'n vredelievende leeuw zijn die, zoals Jesaja schrijft, ooit stro zal eten net zoals een koe

en zijn roofdiereninstinct te boven komt. De weg vraagt om de toewijding van de kameel, de gestage tred, de lange adem, de oefening, het doorgaan, de discipline die je in vrijheid op je neemt. (Ik kom op die lange adem in een volgend artikel terug.) De weg kent dan ook de leeuw, als vrucht van de volharding van de kameel, of iets wat je zomaar, moeiteloos overkomt, als genade. Het Kerstfeest krijgt voor mij in het gezelschap van de kameel, de leeuw en het kind een nieuwe glans.

Baken

We hebben nu met moeilijkheden te maken. Ze kunnen veel mensen terneer drukken. Maar ze zijn van voorbijgaande aard. Ook al houd ik er rekening mee dat onze comfortabele en stabiele westerse wereld (als die dat al was) voorgoed aan het veranderen is. We krijgen ander weer, een ander klimaat in vele opzichten.

Er zijn ook blijvende bakens. Ze herinneren ons aan diepe waarden, zoals de weg die we te gaan hebben in veranderende omstandigheden. De viering van de geboorte van het kind Jezus is zo'n lichtend baken. We leven ernaar toe, bereiden ons voor en straks leven we er weer vanuit. Angelus Silesius, een 17e eeuwse mysticus, schrijft: 'Als jij in je hart een kribbe bereidt voor zijn geboorte, zal God opnieuw neerdalen op deze aarde'. Dat klinkt wel vroom en groot. Gelukkig is dit stralende kind in potentie al in ons aanwezig. Het komt tevoorschijn waar we opengaan, speels worden, ons spontaan verwonderen over deze prachtige wereld, onszelf zomaar geven, liefhebben. Of waar mededogen vanzelf opwelt in ons hart. En het laat zich niet van de wijs brengen. We worden (even) zoals we bedoeld zijn. Laten we het Kerstfeest in ere houden en de geboorte van het kind Jezus met overgave vieren. Een feest dat gaat over het opnieuw verbonden worden met het beste en mooiste in ons mensen.

Florus Kruyne

Kunst in het licht

Tussen allerhande materiaal in haar atelier zit Barbara Schouten klaar om te vertellen over haar ontdekkings-tocht van creatief kind naar ontluikend kunstenaar, zoals ze zichzelf noemt. Het materiaal om haar heen brengt haar op ideeën. “Ik werk heel erg vanuit het materiaal, heb geen vooropgezet plan, ik experimenteer en gaandeweg ontstaat er iets. Kleur is belangrijk, ik gebruik kleur ook als materiaal.”

Nuttige dingen

“Als kind was ik al creatief bezig. Lekker rommelen en knutselen. ’s Ochtends vroeg zat ik achter de naaimachine of ging ik timmeren in de schuur. Deze creativiteit heb ik altijd met me meedragen.” Maar na de middelbare school zorgden rationele redenen ervoor dat Barbara niet de creatieve kant op ging. Ze koos voor de studie ‘humane voeding’ in Wageningen. Van huis uit had ze meegekre-

gen dat de dingen wel ‘nut’ moesten hebben. “Ik wilde de wereld een stukje beter maken, en het wereldvoedselprobleem oplossen. Ook mijn creatieve werken waren nuttig: ik naaide een skipak, toneelkleding, een gala-jurk. Dat is nu wel anders!”

Eigen stijl ontdekken

“Toen ik ging werken had ik niet veel tijd meer voor creatieve dingen, maar ik gunde mezelf wel avondcursussen. Op een gegeven moment ben ik een dag minder gaan werken om een dag per week een creatieve opleiding te volgen. Ik leerde daar allerlei technieken en werkte met verschillende materialen. Klei, metaal, hout, verf, dingen in het platte vlak en driedimensionaal. Ik werkte alleen daar, niet thuis. Zelf iets bedenken vond ik moeilijk, ik was blij met een opdracht.”

Jaren later werd Barbara toegelaten tot de Nieuwe Academie Utrecht, een vijfjarige

kunstacademie in deeltijd. Ze zit nu in het laatste jaar. “Ik werd enorm uitgedaagd om m’n grenzen te verleggen en een eigen stijl te ontdekken. Ik leerde kijken naar moderne kunst. Daar ben ik niet mee opgegroeid.”

Ontdekkingstocht

Toen Barbara begon aan de Academie wilde ze graag beeldend werk maken op basis van verhalen van mensen die rouw en verdriet met zich meedragen. “Mijn hoofd was dus nog heel veel aan het denken. Het was een soort in opdracht werken. Niet vrij.” Ze kreeg te horen dat dit niet de goede insteek was voor de opleiding, dat ze meer moest experimenteren. Dat was even schakelen. “Ik overwoog zelfs om te stoppen.” Gelukkig kwam het niet zover. “Achteraf begrijp ik het commentaar en heeft het me veel gebracht. Ik moest het ‘nut’ losla-

Lees verder op pag. 8

Ruimte geven om licht te vinden

Luisteren speelt een essentiële rol in het leven van Arend van Baarsen. Dit voorjaar kwam dit van pas in zijn werk voor Radio Geertekerk, een prachtig alternatief voor de wekelijkse kerkdienst in coronatijd. Zijn luistercapaciteiten komen nog sterker naar voren in zijn werk als geestelijk verzorger in het LUMC.

Juist in deze bizarre tijden vol angst en onzekerheid. “Ik denk dat veel gevoelens en gedachten die mensen nu hebben eerder ook wel speelden rond ingrijpende gebeurtenissen, maar dat ze nu meer naar de oppervlakte komen. Ik vind het heel fijn dat ik iets voor iemand kan betekenen. Dat ik naar ze kan luisteren en ze de ruimte kan geven om hun verhaal te doen.”

Arend is blind geboren. Krijgt ‘het licht zien’ voor hem daarmee een andere betekenis? Is het voor hem misschien meer het ‘licht luisteren’? “Ik denk dat er onderscheid zit tussen ‘luisteren en zien’ en ‘horen en kijken’. Als je het licht ziet, gaat het niet alleen om het waarnemen, maar laat je het ook echt binnenkomen. Dat geldt ook voor luisteren. Niet alleen registreren wat er gezegd wordt, maar het ook echt tot je door laten dringen en daar iets mee doen.”

Het licht zien

“Voor mij heeft het licht te maken met het goede. Met inzicht en wijsheid. Ik vind het ook een mooie naam of metafoor voor God. Het geeft mij het gevoel dat het licht altijd in ons midden is. Ik moet meteen ook denken aan de genezing van de blinde man door Jezus. Die man zag eerst alleen maar donker, dan ziet hij iets en uiteindelijk ziet hij letterlijk het licht. Ik vind het mooi dat deze verandering in stappen tot stand komt. Het is niet zo dat je in één keer tot

inzicht komt. Het is een ontwikkeling. Je kunt er langzaam naartoe groeien, naar inzicht, geloof, inspiratie.”

“Het licht komt in dit verhaal ook naar voren in de zorgzaamheid die Jezus voor de man heeft. Hij legt hem de vraag voor: wat kan ik voor je doen? Wat wil je? Hij laat het initiatief bij de ander. Jezus is niet ie-

mand die je de straat over laat steken zonder dat je het zelf wil. Hij geeft je de ruimte om zelf aan te geven waar je behoefte aan hebt. Ik heb zelf ook deze ervaring. Er zijn veel verhalen over de samenleving die verhardt, maar ik ervaar dat er veel mensen zijn die het goede willen doen. Als ik op het station loop, zijn er zoveel goede mensen die op mij afstappen en me verder op weg helpen.”

“Ik ben niet gelovig opgevoed, maar ik heb het gevoel dat het geloof mij licht heeft gebracht. De dankbaarheid, de verwondering, de vreugde was altijd wel in mijn leven aanwezig, maar door het geloof kan ik

het woorden geven in geloofstaal. Geloof is een soort licht wat niet uitgaat. Het is er altijd. Het is het goede naast het duistere.”

Ga op weg

“Bij mijn keuze voor de studie geestelijke verzorging vroeg ik mij sterk af of het mij allemaal zou gaan lukken. Daar kwamen nog praktische zaken bij: hoe vind ik mijn weg in het ziekenhuis? Dan komen er mensen op je pad die je het licht laten zien en je helpen. Toen ik theologie wilde studeren, wist ik het ook niet zo goed. En toen zei iemand: ‘In de bijbel staat het verhaal dat Abraham ook zijn tent opnam en op reis ging, zonder te weten waar hij ging uitkomen’. Ik ben iemand, die graag vooraf een route uitstippelt, maar door deze ervaring merkte ik dat ik soms ook iets flexibeler mag zijn. Ik hoef niet perse te weten hoe de weg gaat lopen. Dat was misschien wel een ervaring van het licht.”

Het licht zijn

“Als geestelijk verzorger zie ik vaak dat het licht er bij mensen van binnen wel is, maar dat het teruggevonden moet worden. Er zijn veel mensen die worstelen met vragen: moet ik door met deze behandeling? Wat is kwaliteit van leven voor mij? Door alle protocollen in het ziekenhuis raken de antwoorden op dat soort vragen ondergesneeuwd. Het licht van hun eigen overtuiging en wijsheid ligt diep in hen besloten, maar moet opnieuw de ruimte krijgen om te kunnen schijnen. Ik vind het mooi als ik daar een rol in kan spelen door naar mensen te luisteren en ze kan helpen om zelf het licht te ontdekken. Ik kan hen het licht niet aanreiken, maar ik kan ze in alle hectiek de ruimte geven om het licht te vinden.”

Gerard van den Berg

In de openbaarheid brengen

Ter voorbereiding op deze bijdrage aan de Geertebrief besprak ik met Marie Anne (redactielid) verschillende betekenissen van de uitdrukking 'het licht zien'. Volgens het woordenboek betekent het 'in de openbaarheid brengen'. Het is mooi om deze koppeling te maken in het licht van mijn vak als rouwbegeleider.

Verlieservaring

Toen ik een klein meisje was van drie jaar, overleed mijn jongste zusje van drie dagen oud. Met ons als kinderen werd daar destijds niet over gesproken. Ook toen ik opgroeide, bleef er een waas van mysterie over dit verlies heen hangen. Ik weet nog dat ik als kind hield van het liedje 'Er zat een klein zigeunermeisje' en geboeid was door het verhaal uit de Bijbel van Hagar. Zij vluchtte met haar zoon Ismaël naar de woestijn en vond daar niets dan dorheid en leegte. Zo maakte ik mijn eigen beelden van de niet genomen rouw in mijn gezin van herkomst, beelden waarin verdriet en verlatenheid een rol speelden. Nu ik als volwassene terugkijk, begrijp ik hoe het verlies heeft doorgewerkt in mijn ontwik-

keling als persoon en in de keuzes die ik in mijn leven heb gemaakt.

Rouwbegeleiding

Na vele jaren in de jeugdhulpverlening te hebben gewerkt, heb ik gekozen voor het vak van rouw- en verliesbegeleider. Ik heb een grote liefde voor wat mensen beweegt: wat maakt dat zij tot bepaalde keuzes ko-

men en wat voor betekenis geven zij aan wat ze hebben meegemaakt in hun leven? In de ontmoetingen met cliënten ben ik elke keer weer onder de indruk dat door de gesprekken er weer iets van binnen begint te stromen. Een overtuiging die is vast gaan zitten of een verlangen wat onopgemerkt is gebleven. Zo wordt in het licht gezet – in de openbaarheid gebracht - wat soms lange tijd verborgen is gebleven.

Gezien worden

Door mijn ervaringen met verlies heb ik geleerd om de nabijheid van de ander op te zoeken en troost aan te nemen. Om deze stap elke keer weer te kunnen zetten, is het nodig dat ik naar buiten kom, laat zien wat iets met mij doet in plaats van mij terug te trekken. Ik hoop dat ik door deze kennis en ervaring in mijn rol als rouwbegeleider mensen steun kan bieden en de ervaring kan delen dat het helend werkt wanneer de rouw aan het licht wordt toevertrouwd.

Coby Ouwehand

www.ouwehandrouwbegeleiding.nl

Vervolg van pag. 6

ten en ging echt experimenteren. Er begon een ontdekkingstocht van veel vrijer werken en m'n creativiteit laten stromen. Een soort geboren worden – het licht zien." En het nut? Barbara formuleert dit nu als "heel veel plezier hebben in het maken van dingen." Ze vindt het heerlijk om af te wisselen tussen haar werk (adviesbureau voeding en gezondheid) en het maken van kunst.

Expositie

Afgelopen zomer exposeerde Barbara voor het eerst in de kerk in Brielle, waar ze is opgegroeid. Ze vertelt vol enthousiasme over de witte installatie (zie foto en web-

site). "De omgeving gaat iets doen met je werk. Het komt in die grote kerk totaal anders over dan tegen de gekleurde muur waar het bij de opleiding stond. De houten beelden rechts horen er niet bij. Die konden niet weg, evenmin als de kaarsjes." Barbara werkt voornamelijk met afvalmateriaal, welvaartsresten. Daar zit veel kunststof bij dat ze verwerkt tot organische objecten. In deze witte installatie zijn oude cd's en cd-hoesjes verwerkt, een kapstok, stokken van strandtentjes, schuimplastic, PET-flessen en zelfs een aantal kunststof bierfusten. "Het verwarmen van kunststof geeft interessante, grillige vormen. Om de installatie als het ware tot leven te laten komen, heb ik geëxperimenteerd met zeepsop

in de bierfusten dat ik met een vijverpomp laat schuimen en naar buiten laat komen. Mijn werken hebben meestal geen titel. Ik vind het mooi als mensen er in zien wat ze er in zien. Het is heerlijk om te maken, ik voel me weer een ontdekkend kind!"

In het licht

"Er is steeds het omschakelen van denk-/werkhoofd naar mijn creatieve geest. Ik probeer heel intuïtief te werk te gaan. In mijn kunstenaarschap komt dan ook een andere kant van mijzelf in het licht."

www.barbaraschouten.nl

Marie Anne Dekker

Nieuwe leden en vriend(inn)en

Dit jaar konden we de nieuwe leden en vriend(inn)en niet met Pinksteren in de dienst verwelkomen. Dat vond toen plaats in de dienst van de startzondag op 13 september. Hier leren we enkelen van hen wat beter kennen.

Dicky Brouwer

Gereformeerd opgevoed deed ze al jong belijdenis. Later, toen ze ontdekte dat ze lesbisch was, liet ze zich uitschrijven uit de kerk. "Veertig jaar geleden werd er in die kerk nogal negatief met homoseksualiteit omgegaan. Bovendien was het nauwelijks mogelijk om openlijk lesbisch te zijn. Ik dacht bovendien toen nog dat kerk en God wel ongeveer hetzelfde dachten. Met zo'n God en zo'n kerk wilde ik niets meer te maken hebben."

Klooster

"Het gekke is dat ik naar kloosters bleef gaan. Er huisde een verlangen in mij naar het kloosterleven. Rond mijn veertigste nam ik onbetaald verlof op om te onderzoeken wat ik daarmee wilde in mijn leven. Ik trok als gast tijdelijk in bij de Clarissen in Megen. In die periode ben ik bij mijn wortels teruggekomen en heb ik ruimte kunnen maken voor God. Ik werd gevormd in het klooster en trad toe tot de katholieke kerk. Ik heb mij ernstig afgevraagd of het mijn weg was om in te treden maar uiteindelijk zag ik dat ik iets anders te doen had in mijn leven. Namelijk het voor mezelf bij elkaar brengen van God en seculiere wereld. Ze lijken zo ver van elkaar vandaan, maar ik zie steeds meer dat dat niet zo is."

Thuiskomen

"De afgelopen jaren – en nog steeds – bleef ik geregeld kloosters bezoeken, maar ik begon ook iets te missen. Ik ben in mijn woonplaats Utrecht op zoek gegaan. Zo kwam ik op een zondag de Geertekerk inlopen. Het emotioneerde me en ik had een gevoel van thuiskomen. Het gedachtegoed van de remonstranten spreekt mij aan en de diensten in de Geertekerk raken mij. Er heerst een goede sfeer en bovenal is het een geloofsgemeenschap die ik ervaar als inspirerend en als thuisplek. Ik geef mijn geloof graag samen met anderen handen en voeten. Ik geloof in de kracht van gemeenschap."

Fijn vak

"Ik ben leerkracht op een basisschool in een achterstandswijk. Dat is best pittig en vergt veel. Ik houd van het werk en van het samenwerken met collega's. En ik vind het doel van ons werk – het tot ontplooiing laten komen van kinderen – heel belangrijk.

Het zijn zware tijden voor leerkrachten, vanwege corona maar ook omdat we klem zitten in methodes en allerlei onnodige administratie. Maar het is en blijft een mooi en fijn vak."

Inspiratie

Naast het kloosterleven, wandelen (het liefst in de bergen) en naar de Geertekerk gaan, leest Dicky graag religieuze en spirituele boeken. Een paar aanraders wat haar betreft:

- Henry Nouwen, Eindelijk thuis
- Wil Derkse, Een levensregel voor beginners
- Thich Nhat Hanh (ze leest zeker niet alleen christelijke religieuze boeken)

En op dit moment de romans van Raynor Winn: Het zoutpad en De wilde stilte.

Ineke Ludikhuizen

Jannet de Goede en Tom Gilissen

In 2016 verhuisden Jannet en Tom van Rotterdam naar Utrecht. Al gauw kregen ze een brief van de PKN – de kerk waar ze in Rotterdam lid van waren – om hen welkom te heten in hun nieuwe woonplaats.

Toevallig in de Geertekerk

“We zijn gaan rondsuffelen in Utrechtse kerken, zowel in onze woonwijk als verderop. Zo kwamen we ook in de Janskerk. Daar was herkenning, maar helemaal passen deed het toch niet, al kunnen we niet precies zeggen waarom niet.” Na het lezen van een interview met Claartje Kruijff, in 2017/18 theoloog des vaderlands, stelde Tom voor om eens naar de remonstrantse kerk te gaan. “Het was voor ons meteen goed.”

Jannet: “Ik ben degelijk gereformeerd opgevoed en de Geertekerk voelde als vroeger, maar met lichtheid, openheid naar de wereld en zonder oordelen. Wij kwamen toevallig binnenlopen en voelden ons welkom en thuis.” Tom: “We hebben ons als vrienden aangemeld en daarna de oriëntatiecursus gedaan. Pas later realiseerden we ons dat we vijftientig jaar geleden al eens in de Geertekerk waren geweest bij een concert.”

Allerlei talen op de gang

Tom werkt als software ontwikkelaar bij Naturalis Biodiversity Center in Leiden. Want Naturalis is niet alleen een populair museum, het is ook een onderzoeksinstituut met een sterke ICT tak. De sector ICT levert diensten aan de eigen instelling, maar ook aan andere natuurorganisaties. Daarnaast beheert Naturalis een enorme collectie die ontstaan is door samenvoeging van tal van natuurhistorische collecties zoals die van de Nederlandse universiteiten. “Onze onderzoekers verzamelen gegevens over natuur en biodiversiteit in natuurgebieden over de hele wereld. Dat doet Naturalis al 200 jaar. Maar waar materiaal vroeger vooral in de voormalige koloniën verzameld werd en vervolgens verscheept naar Nederland, gaat dat nu anders. Expeditie worden uitgevoerd samen met lokale onderzoekers en wat er verzameld wordt, blijft in het land van herkomst. De gegevens

komen wel naar Leiden en daar begint mijn werk. Samen met collega's zorg ik ervoor dat al die data digitaal beschikbaar worden voor onderzoek. Niet alleen voor de eigen onderzoekers, maar vrij toegankelijk voor iedereen. Biodiversiteitsonderzoek wordt gekenmerkt door internationale samenwerking. Er werken mensen van over de hele wereld aan onze collecties en aan het verzamelen van nieuwe data. Bij ons op de gang hoor je dan ook allerlei talen.”

Een lot uit de loterij

Jannet werkt nu bijna vijf jaar als Hoofd Tentoonstellingen bij het Kröller-Müller Museum. “Voorheen was ik conservator bij de Kunsthal in Rotterdam. Ik heb er al die jaren met heel veel plezier gewerkt, maar na een jaar of zeven, acht vond ik het tijd om plaats te maken voor iemand anders. Het heeft nog best even geduurd voordat ik iets nieuws vond: banen voor conservatoren zijn nu eenmaal dun gezaaid. Ik wilde ook wel naar het buitenland, maar dat is niet gelukt. In Nederland vond ik eigenlijk alleen het Kröller-Müller interessant en bij mij passend. Dat er een vacature kwam en dat ik werd benoemd is echt een lot uit de loterij. Het is fantastisch werk in een prachtig museum met een boeiende collectie die me na aan het hart ligt. Toen ik was aangesteld, hebben we overwogen om in het spreekwoordelijke hutje op de hei in het oosten van het land te gaan wonen. Tom zou daar dan ook een baan zoeken. We wonen in Utrecht precies tussen onze banen in en dat bevalt eigenlijk prima.”

Wandelen

Ze zijn enthousiaste wandelaars. Buiten zijn in de natuur vinden ze allebei inspirerend. Jannet: “Het begon met eens een NS-wandeling en vervolgens een korte wandelvakantie. Inmiddels lopen we elk jaar wel ergens een langeafstandspad, vaak in Engeland, maar ook in andere landen. We gaan dan twee of drie weken met de rugzak op pad.” Tom: “Alles wat je nodig hebt zit in die rugzak. Meer heb je niet nodig. Mensen vinden dat misschien erg ‘basic’, maar zo voelen wij dat niet. Het is juist heel bevrijdend. Je hoeft je over veel minder zorgen te maken. Een vaste

route helpt daar ook bij. Als je 's ochtends opstaat, weet je al waar je 's avonds zult zijn. Je bent helemaal vrij om te wandelen en samen te genieten. En ja, het is fysiek soms best vermoeiend, maar ik slaap nooit zo lekker als tijdens deze wandelingen." De rest van het jaar wandelen ze ook. Jannet: "Als het er eens een week (of twee) niet van komt dan missen we het enorm."

Piano

Afgelopen zomer zijn ze samen begonnen met het nemen van pianolessen. Jannet: "Ik had al lange tijd de wens om piano te

leren spelen, maar het kwam er niet van. Tom heeft gezongen en muziek luisteren vinden we allebei inspirerend. Toen las ik in een artikel dat je op latere leeftijd nog best kunt leren piano-spelen. Misschien wordt het alsnog niks, maar we gaan ervoor. En omdat we beiden veelal thuis werken in deze coronatijd, is de piano altijd dichtbij."

Ineke Ludikhuizen

Jorn den Hertog

Inmiddels woont Jorn den Hertog met verloofde en hond in Bennekom, maar hij is nog geregeld in Utrecht, zijn vorige woonplaats. Daarom blijft hij vriend van de Geertekerk.

De Leven

"Tijdens mijn afstudeeronderzoek (HBO theologie) naar jongvolwassen kerkverlaters kwam ik ook een keer in de Geertekerk terecht. Ik leerde ongeveer vijf jaar geleden Jaap Marinus kennen en via hem werd ik betrokken bij De Leven. Dat is een initiatief van en voor jonge mensen die al of niet gelovig zijn en open staan voor activiteiten en gesprekken rond (vaak christelijk) geloven. In mei 2018 heb ik in Utrecht een eerste bijeenkomst georganiseerd in samenwerking met Marthe de Vries. De Leven is voor jongeren buiten de kerk. Door de samenwerking waren echter ook jonge Geertekerkers bij het programma in de Geertekerk met als onderwerp 'later als ik dood ben'. Er staan voor de komende maanden nog activiteiten gepland, maar of die door kunnen gaan, is onzeker gezien de aangescherpte coronamaatregelen. Ik vind het bijzonder leuk werk. Het is gericht op mensen van mijn leeftijd die zingeving zoeken, met ruimte voor niet weten en twijfel. Ik kom uit een evangelische kerk. Daar lag de nadruk op het 'zeker weten'. Als student kwam ik tot de ontdekking dat die manier van geloven voor mij niet meer werkte."

Agendabeheer

"Mijn agenda is gevuld met veel verschillende soorten betaald en vrijwillig werk. Ik ben een dag in de week jeugdwerker en een dag in de week studentenpastor in Wageningen. Samen met mijn vriendin zit ik in een band. We zingen allebei en ik speel gitaar. Muziek maken vinden we heel erg leuk om te doen. Helaas hebben we nu wegens corona nauwelijks optredens. Ik ben betrokken bij een project over popmuziek en zingeving en een project

over meditatie en jongeren. Ik doe een coachopleiding in De Bilt en een master aan het remonstrants seminarie. En dus ook nog druk in de weer voor De Leven Utrecht. Al deze werkzaamheden vind ik leuk. Dan stop je er al gauw meer tijd in dan je van plan bent of van je gevraagd wordt. Kortom, agendabeheer is voor mij wel belangrijk."

Stilte

"Naast zelf muziek maken, vind ik muziek luisteren erg fijn. Ik kan je Sleeping At Last aanraden, een muzikaal project onder leiding van de Amerikaan Ryan O'Neil. Hij schrijft mooie teksten. Kloosterbezoek en de boeken van Thomas Merton vind ik inspirerend. Ik verdiep mij al een tijd in christelijke mystiek. Sinds een jaar hebben we een hond. Dat is een aanrader voor wie rust en verstillings zoekt, want je moet met zo'n beest wandelen, de natuur in. We wonen nu naast het bos, heerlijk, al mis ik de Utrechtse grachten."

Ineke Ludikhuizen

Een decennium Geertekerk

Veertien dagen voor haar afscheid als predikant van de Geertekerk bezocht ik Alleke Wieringa. Ze heeft haar huis picobello in orde gemaakt voor kijkers, liefst kopers. Met een kop koffie en Deventer koek erbij nodig ik haar uit, al associërend op een aantal begrippen, terug te kijken op haar decennium Geertekerk.

Verwondering

“Ja, verwondering, een basaal levensgevoel voor mij. Ik kan me nu verwonderen over de snelheid waarmee die jaren voorbij zijn gegaan. Opeens ben je er 10 jaar en hebben sommige mensen nog het idee dat je nieuw bent. De Geertekerk is gewend aan lange lijnen, predikanten bleven lang. Dan is er mijn verwondering dat er zo’n mooie gemeente bestaat, dat er zoveel mensen met hart en ziel taken op zich nemen. Ze beginnen soms aarzelend als kerkenraads-, diaconie- of commissielid, maar bewonderenswaardig hoe ze zich dan ontwikkelen. En als er iemand weggaat, komt

er steeds weer iemand anders.”

Twijfel

“Ik wilde vroeger dierenarts worden of kunstenaar. Maar alles wat ik wilde kon niet. Of ik twijfelde? Nee, sterker, ik moest toch wat. Ik was toen wel bezig met zingevingsvragen en vond uit dat je via pastorale psychologie aan werk kon komen. Ik ontdekte dat je dat onder de noemer van theologie kon gaan doen. Dus het werd een studie theologie aan de Universiteit van Utrecht. Die faculteit was toen tamelijk orthodox. Daar ging ik twijfelen. Ook al was ik domineesdochter, ik wist niet veel van geloven. Ik vroeg aan de professor of ik dit allemaal moest geloven. Ik kon er niks mee. Hij zei: ‘In u mevrouw strijdt de moderne mens.’ Iemand raadde me aan om eens naar Yehuda Ashkenazy (liberale rabbijn) te gaan, die aan de Katholieke Theologische Faculteit Utrecht verbonden was. Hij had het over een God met handen en voeten en dat waren wij. Dat begreep ik, zo wil ik het ook wel. Dat

heeft me gered voor theologie, zo kon ik mijn eigen geloof ontwikkelen. Mijn eerste hospita in mijn studententijd was remonstrant. Zij zei dat het misschien wel iets voor mij was. Maar ik was er veel te eigenwijs voor. Veel later, toen ik mij begon te ergeren aan de hervormde kerk, vooral vanwege het wishy-washy homostandpunt, viel er ergens een kwartje. Ik heb een kerk nodig die mij voedt in plaats van een kerk waaraan ik me erger. Toen popten opeens de remonstranten op. Ik kende de Geertekerk wel, had het gevoel dat ik daar moest zijn. Hier kon ik wat leren. Van de ene op andere dag werd ik remonstrant. Als er geen remonstranten waren geweest was ik nooit predikant geworden. Maar ik begon met een baan als geestelijk verzorger in de Hoogstraat.”

Lef en moed

“In de Hoogstraat-periode kreeg ik een diepe nare burn-out. Ik heb me laten coachen, heb allerlei grote stappen gezet, dingen onder ogen gezien die ook bij me horen. Uiteindelijk kon ik mezelf beter managen, en heb mijn innerlijke kompas weer teruggevonden. Je leert wel vechten en het lukte me terug te keren op mijn oude ni-

veau als geestelijk verzorger. Ik ging werken in een verpleeghuis. Van Tina Geels, met wie ik in een intervisiegroepje zat, hoorde ik dat zij de Geertekerk ging verlaten. Er was wel wat lef en moed nodig om te solliciteren op een baan waar collega's werkten waar ik enorm tegen op zag. Ik schrok en was tegelijkertijd ontzettend blij toen Agnes Blokker mij belde met de mededeling dat er voor mij gekozen was. Het werd een heuse carrièreswitch. Het begin was pittig. Zo moest ik het bijzondere timemanagement van een predikant leren. En het was bovendien een ruige tijd achter de schermen, problemen op gebied van samenwerking en financiën, de verbouwing met heel wat haken en ogen, moeilijke beslissingen die moesten worden genomen. Daar kun je flink aan slijten."

Hoop

"Hoop moet je altijd houden. Ik ben een optimistisch mens, zie gauw weer een lichtpuntje. Ook als je het zelf niet ziet zitten, kunnen anderen je helpen te hopen. Daar ben je ook geloofsgemeenschap voor. In de Geertekerk zie ik dat in de levendigheid, met ups en downs, maar mensen blijven komen en meedoen. Hoop en levendigheid hangen samen. Zonder hoop is er geen leven. Weten dat er een perspectief is ook al zie je het niet. Het legaat (dat we kregen in 2018) heeft, naast ruimere mogelijkheden, ook veel ontspanning in de organisatie gebracht."

Nieuw begin

"Met de overstap naar Lochem/Zutphen wist ik dat ik mijn hele leven op z'n kop ging zetten. Ik ben nu 61, mijn kinderen zijn uitgevlogen, ik sta helemaal op mijzelf. Dit huis met al zijn trappen gaat mij opbreken.

En ook het verstedelijkte Midden-Nederland past mij steeds minder. Ik wil het iets rustiger aan gaan doen. Ik ben meer een mens van de kleinere schaal. En ik wilde al een tijdje graag terug naar het oosten. Alles kwam bij elkaar. Ongelooflijk, als je besluit om te gaan bewegen, wat er dan allemaal gaat bewegen. Het is een wild vermoeiende rit om uit te zitten, maar het geeft me heel veel energie. En het is ook pijnlijk om wat ik achterlaat. Ik vond het heel moeilijk om in een kerkdienst mijn vertrek aan te kondigen. Ik moest de rand van de tafel erbij vasthouden. Mijn collega's, de creatieve samenwerking in ons team ga ik zeker missen.

En de enorm gemotiveerde kerkenraad. Maar die heeft Lochem/Zutphen gelukkig ook.

Humor

"Wat ik ook zal missen is wat ik de 'Geertegrinnik' in de kerkdienst noem. De grinnik die je zachtjes door de kerk hoort gaan als ik een gekke opmerking maak, of als er iets net even anders gaat dan de bedoeling was. Daaraan merk je dat we kunnen lezen en schrijven met elkaar. Als ik ergens anders preek, heb ik die wisselwerking niet. Je voelt ook wat het kerkgebouw zelf aan de gemeenschap geeft: de sfeer, de stilte, de plek waar mensen steeds langskomen. Daar maak je allemaal gebruik van. Dan hebben we Maarten of Ere op orgel en piano, met de cantorij, dat doet ook zo veel. Je weet niet half hoeveel mensen zich inspannen om het allemaal goed te laten lopen rondom een dienst."

Trots

"Remonstranten zijn lang bescheiden gebleven. Zij hielden 'het teder naar binnen gekeerd'. We gaan zeker niet missioneren. Ik houd er ook niet van, maar ik mag wel trots zijn op mijn kerk. Wat we voor elkaar gekregen hebben. Je mag best zeggen dat je een goed verhaal hebt, dat je een fijne club bent, kritisch, levendig. Bij diensten voor huwelijk of uitvaart komen er vaak mensen in de kerk, die dat niet gewend zijn. Als je vertelt hoe het hier gaat, dan hoor ik vaak 'ja maar, dat is een kerk waar ik niks op tegen heb'.

Ik ben er heel trots op dat we de traditie hebben kunnen starten met de Coming-out Sunday. Gewoon in de zondagse kerkdienst, niet op een aparte middag. Het is een klein publiek wat je interesseert, maar tegelijk heeft het een grote uitstraling. Het doet een heleboel mensen goed, het roert ze. Zo mooi dat de Geertekerk daar ruimte voor geeft."

Hoogtepunten

"Er zijn zoveel dingen met bijzondere impact geweest: het boetseren van de kruiswegstations, de langlopende cursus van Kaft-tot-Kaft, de Geertekampeer, een lid van het Koninklijk Huis plotsklaps onder je gehoor, markante uitvaarten; maar ook bijzondere levensontwikkelingen die je met mensen mag meemaken. En alle bijzondere kerkdiensten die we samen vormgaven en vierden.

Een hoogtepunt in mijn carrière was dat ik op roze zaterdag, gaypride in Utrecht, mocht voorgaan in de roze viering in de Dom met wel 1000 LHBTIQ enzovoortsmensen! Waar we samen 'Zing, vecht, huil, bid, lach, werk, en bewonder' zongen; kippenvel!"

Tot slot

"Dat ik verander van baan is tot daar aan toe, maar het voelt gek om 27 jaar lidmaatschap van de RGU op te zeggen.

Wat ik nog zeggen wil? Ja misschien dit: Geertekerk, kijk uit om niet aan je eigen drukte ten onder te gaan. Mensen zijn momenteel moe, er moet zoveel. Wees lief voor je eigen ziel en voor de ziel van de Geertegemeenschap."

Trudy Schreuder Goedheijt

Voor en achter de schermen

Op zondag 8 maart, de tweede van de veertigdagentijd, vonden we het raadzam om bij het avondmaal niet allemaal uit dezelfde beker te drinken. Wie had kunnen bedenken dat het de laatste dienst van het jaar zou zijn waarbij je zomaar naar binnen kon lopen?! Later die week zouden groepen van meer dan honderd mensen verboden worden. En nog dezelfde maand zelfs alle bijeenkomsten. Geen dienst en geen cantorij: "Je zult het wel rustig krijgen", zeiden ze.

Interactie

15 en 22 maart zouden niet doorgaan, en mogelijk zou dit nog wel een paar weken langer duren. Konden we niet toch iets doen voor de gemeente? Mijn uitgangspunt was: inspiratie kun je overal vinden, daar hoeven wij niet voor te zorgen. Leesen luisterboeken zijn er in overvloed. En internet staat vol met inspirerende TED-talks, de mooiste beelden en de prachtigste muziek (ga eens grasduinen bij AlLOfBach!). "Wij moeten ons richten op de ontmoeting", dacht ik. Het koffiedrinken na de dienst, niet zozeer de dienst zelf. Kortom: interactie. Op 22 maart was Radio Geertekerk opgetuigd, mede met dank aan radiomaker ds. Arend van Baarsen. Dankzij goed internet konden we op afstand een uitzending maken. Hij, de voorganger en ik, allemaal in ons eigen huis. We hadden verschillende lijntjes zodat er ook achter de schermen gecommuniceerd kon worden, heel vernuftig allemaal. Het was gelijk een daverend succes: de server kon de hoeveelheid luisteraars niet aan.

Uitdagingen

Elke week kwamen er nieuwe uitdagingen, technisch en inhoudelijk. Radio Geertekerk omleiden naar een externe server, met genoeg bandbreedte. Hoe doe je dienst met een gastpredikant? En de Klubdienst? Maar we deden het ergens voor: sommige luisteraars meldde dat ze eigenlijk beter be-

trokken raakten bij de gemeente. Zo gingen ze voorheen eens per maand, nu luisterden ze wekelijks.

Video

Toen stonden Goede Vrijdag en Pasen voor de deur. Landelijk was er al een beroep gedaan op 'Utrecht' voor een gefilmde dienst met Pasen. Voor Goede Vrijdag leek het me mooi óók iets te maken, zelf, met muziek en beeld. "Als we straks weer terug mogen naar de kerk", dachten we, "moeten we die technische mogelijkheden om de dienst te volgen via Radio Geertekerk er wel inhouden." De geluidshoek werd opnieuw ingericht en er werden vrijwillige technici geworven.

Terug in de kerk

Alleke bedacht met een groepje het concept 'studiodiensten'. Door diverse omstandigheden begonnen de studiodiensten al snel op klassieke diensten met minder bezoekers te lijken. Het was zomer en in augustus zouden we wel verder zien. Inmiddels kwam de vraag: kunnen we niet

steeds óók met beeld uitzenden? Huize Molenaar voorzag dat er ook in hun toekomst veel gestreamd zou moeten worden en maakte het mogelijk om camera's en regieapparatuur te kopen die nodig is om live uit te zenden; dank! Natuurlijk moeten daar weer kinderziektes uit. Het vraagt verder veel concentratie van de technicus van dienst. De sprekers moeten goed te horen zijn in de kerk èn thuis. Het geluid van het orgel wordt in de kerk niet versterkt, maar moet wel naar de mensen thuis gestuurd worden ... En dan de beelden ook nog. Elke week wordt er een halve studio opgebouwd en weer afgebroken. De mensen in de kerk en thuis krijgen daar als het goed is heel weinig van mee. Chapeau voor de vrijwilligers!

Het licht zien

Wat in beginsel noodgrepen zijn, pakt soms mooi uit. De diensten van Goede Vrijdag en Pasen zijn duizenden keren bekeken. Dat hadden we normaal gesproken niet bereikt. Op 2 november wilden we voor Allerzielen een concert houden. Dat moesten we in

Van het verteluur

september annuleren. Kan het anders? Ja, we nemen het op met het kamerkoor. Maar de tweede golf bleek geen fictie, zodat ook dit helaas moest worden afgezegd. Plan C dan: we nemen het op met professionals, op 1,5 meter. We vertonen het in de kerk de hele middag en avond, zodat mensen in kleine aantallen langs kunnen komen. Muziek luisteren, kaarsje branden. We hebben zo veel mensen kunnen bereiken, in de kerk en online. De noodgreep pakte misschien wel beter uit dan het oorspronkelijke plan zou hebben gedaan.

Enrichtingsverkeer

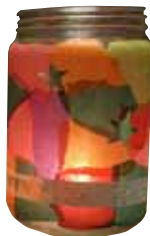
Tijdens de diensten is de sfeer in de kerk anders dan we gewend waren. Aspecten daarvan vind ik prettig. Het is vaak echt stil voor de dienst. We luisteren samen tot de klokken zijn uitgeluid en de muziek erna is geen achtergrondmuziek meer. Maar de afstand (fysiek en digitaal) en het niet-zingen werken tegen. Ik merk dat er minder snel gelachen wordt en er minder verbinding en interactie kan zijn. Dat kost soms energie. Gelukkig komen de reacties na de dienst wel, in een persoonlijk berichtje, via een mailtje naar radio@geertekerk.nl of in de appgroep van de cantorij. Dat is heel fijn. Ik weet dat het ook voor de predikanten geldt: de gewoonlijke handdruk en een enkel woord bij de uitgang zit er voor thuis kijkers niet in, een kort berichtje is dan een leuke tegemoetkoming.

Werk aan de winkel

Nu ik dit schrijf moeten we nog afscheid nemen van Alleke. We kunnen er niet langer omheen dat de beperkingen met Kerst nog niet over zullen zijn. Daar moeten we iets op verzinnen. Vooral voor de kinderen wil ik graag iets moois maken. Kortom: wordt vervolgd!

Maarten van der Bijl

Het verteluur gaat digitaal!

Omdat het verteluur niet meer live kan, hebben we besloten om op de verteluur-zondagen vanaf 10.00 uur te zoomen met de kinderen. Een kort verhaal en een knutsel-/verwerkingsopdracht. De kinderen kunnen dan samen knutselen en aan elkaar laten zien wat ze gemaakt hebben.

De bloem die elk verteluur aan iemand gegeven wordt, is vervangen door een kaart die aan iemand wordt gestuurd die wel een opkikkertje kan gebruiken.

De crèche blijft wel op de afgesproken zondagen in de kerk.

Ook in de komende adventsperiode zullen het verteluur en de crèche actief zijn: we gaan in de donkere kerstdagen een lichtje brengen bij mensen voor wie deze dagen wel heel erg donker zijn. En we proberen een digitale adventskalender te maken. Iedere dag een verrassing in je mailbox! Deze kalender is toegankelijk voor alle Geertekerkers: hou de website en facebook in de gaten!

En tot slot het kerstspel. Dat zal anders dan anders zijn. Ds. Florus Kruyne zal speciaal voor deze kerst een prachtig verhaal maken. Op kerstavond zal het verhaal live verteld worden, maar ook online. Zie ook de mededelingen van de kerkenraad.

Marthe de Vries

Alleen maar luisteren

Ik geef de pen door

Beste Maartje Bakker,

“Alleen maar luisteren. Je moet alle ideeën die door je kop razen loslaten en echt in het hier en nu durven zijn.” Een paar weken geleden keek ik geboeid naar een aflevering van Jinek waarin ze cabaretier Theo Maassen interviewde. Het gesprek blijft door mijn hoofd spelen door de kwetsbaarheid die ze allebei durven te tonen. Hoe ze echt verbinding met elkaar maken. De woorden van Jinek: “Loslaten en in het hier en nu durven te zijn.” Het zijn woorden die mij raken, omdat ik als verhalenmaker weet dat creativiteit er alleen kan zijn als je durft los te laten. Ik zie ook het verband met de huidige tijd waarin we gedwongen worden onze plannen los te laten en méér bij de dag te leven. Dat is misschien wel een mooie verworvenheid van deze tijd. We worden teruggeworpen op onszelf en krijgen een spiegel voorgehouden. Wat is nu echt belangrijk?

Sneller dan voorheen raak ik geëmotioneerd door een kaart die op de deurmat ligt. Of kijk ik geamuseerd naar een blaadje dat op een paddenstoel is beland. De verbinding is nadrukkelijk aanwezig in deze kortstondige mo-

menten. De verbinding met mensen en de natuur. Daar zit een belangrijk antwoord in op de vraag wat een ‘Wonderful world’ voor mij betekent: ondanks alle opgeworpen barricades contact met elkaar blijven zoeken. Naar elkaar luisteren. Door een brief, kaart of door samen met je kind een tekening te maken voor iemand die in een isolement verkeert. Ik vraag mij af hoe jij deze tijd beleeft. Hoe maak jij verbinding met de mensen om je heen? Ik volg je worstelingen met corona op Instagram. Ik zie je vallen, maar telkens ook weer opstaan. Ik vraag me af hoe jij het licht blijft zien en wat jou inspireert om steeds te blijven volhouden. En ik wil je graag vragen om de pen van mij over te nemen en in een open brief contact te maken met iemand anders uit de Geertekerk. Op die manier horen we elkaars verhalen en blijven we met elkaar verbonden. “I see friends shaking hands, saying how do you do”, zingt Louis Armstrong in zijn lied ‘A wonderful world.’ Misschien is deze estafette onze vorm van shaking hands.

Ik zie uit naar je antwoord,

Gerard van den Berg

[lovelylikesince81](https://www.instagram.com/lovelylikesince81)

Diaconale Geluiden en collectes

Tijdens deze corona-tijden horen wij wat voor inspanningen en creativiteit de vrijwilligers van de projecten aan de dag moeten leggen om hun goede doelen draaiende te houden. Bij elk van de projecten die we steunen is de website vermeld. Kijk daar eens op om een beeld te krijgen van hun goede werken.

Komende collectes

22 november: Stichting COME

Tussen Palestijnen en Israëli's overheerst helaas wederzijds wantrouwen. Het is moeilijk, en vaak zelfs onmogelijk om met elkaar in contact te komen. Stichting COME organiseert daarom ieder jaar dialoogseminars voor 30 jonge Israëli's en Palestijnen op Cyprus, neutraal terrein. Daar worden angst en wantrouwen omgezet in vertrouwen en vriendschap. Sommige deelnemers gooiden hun leven radicaal om na zo'n seminar.

Meer informatie: www.stichting-come.nl.

6 december: Voedselbank

Dit is de tweede collecte dit jaar waarvan de opbrengst voor de Voedselbank is.

De nood is hoog, dus onze bijdrage is hard nodig. Die wordt besteed aan iets extra's in deze donkere tijden. Meer informatie: www.voedselbankutrecht.nl.

24 december, kerstavond: Stichting Gered Gereedschap

We collecteren weer voor Stichting Gered Gereedschap. Een inmiddels bekend project. En kijk anders op: www.geredgereedschap.nl.

24 december, kerstnachtdienst: Peace Brigades

Peace Brigades International (PBI) zendt

al 35 jaar vrijwilligers vanuit de hele wereld naar conflictgebieden om be-

dreigde mensenrechtenverdedigers te beschermen. Bekijk de website om te zien wat zij ook in coronatijd betekenen: www.peacebrigades.nl.

25 december: Meriem Foundation - Benin

Samen met de gemeenschap van de Omar Al Farouqmoskee en Wilde Ganzen steunen wij het diaconale project voor medische ingrepen bij jonge vrouwen in Benin na een gecompliceerde bevalling. Daarnaast biedt Meriem Foundation deze vrouwen ook een re-integratietraject waardoor ze onafhankelijk verder kunnen leven. Het streven is om in drie jaar 120 vrouwen te helpen. Meer informatie: www.meriemfoundation.nl.

3 januari 2021: Stichting Omduw

Dit is de Oecumenische Missionaire Diaconale Utrechtse Werkgroep. Een stichting die twintig kerken uit heel Utrecht ondersteunen. Met de focus op het welzijn van

Opbrengsten vorige collectes

2 augustus 2020	Madilo: € 317,50
9 augustus 2020	Beiroet/giro 555: € 387,00
6 september 2020	Villa Vrede: € 166,00
13 september 2020	Stichting Kansarmen Sri Lanka: € 349,50
20 september 2020	PAX: € 574,00
4 oktober 2020	Stichting Brooke Hospital for Animals Nederland: € 274,00
11 oktober 2020	Coming out zondag: € 255,00

Namens de organisaties: hartelijk dank!

hen voor wie er geen plaats lijkt te zijn in de Utrechtse herberg, zoals dak- en thuislozen. Meer informatie: www.stichtingomduw.com

Nieuwe leden

Wij zijn blij te kunnen aankondigen dat de Diaconale Commissie twee nieuwe leden mag verwelkomen. Maaïke Hoffer neemt de voorzittershamer over van Judith Fournier. En Peter van Dijk gaat de Diaconale Commissie vertegenwoordigen in de Kerkeraad. Binnenkort worden beiden formeel bevestigd. Wij wensen Maaïke en Peter een inspirerende tijd toe in de DC.

Afscheid

Inmiddels hebben wij (op afstand) afscheid genomen van Judith Fournier en Evert Oudenes, die zes jaar lang op veel terreinen hun expertise bij de Diaconale Commissie hebben ingezet. Wij danken hen voor hun goede ideeën, inzet en enthousiasme. Gelukkig zijn zij niet uit zicht, zodat wij later nog eens live het glas kunnen heffen om ze te bedanken.

Collecteren

Digitale collecte kan plaatsvinden via de givt-app. Uitleg daarover op: <https://utrecht.remonstranten.nl/diaconie-voor-elkaar/>.

Per bankoverschrijving kunt u een gift overmaken voor het diaconale werk op NL 69 TRIO 0379 7018 04, ten name van Diaconie RGU.

*Namens de Diaconale Commissie,
Lietha Scheewe*

In memoriam

Dagmar Wennink

Op 3 september overleed Dagmar Wennink, net 60 jaar geworden. Zij woonde sinds 1992 in Nieuwegein met haar (blinde) partner Yvonne Oerlemans (overleden op 3 januari, ook 60 jaar) en hun zoon Bas. Dagmar was al lange tijd gehandicapt. Na de brand in de Geinse Hof, waar zij op het nippertje aan de dood ontsnapte toen zij bijna naar huis mocht na een geslaagde revalidatie, verslechterde haar conditie nog meer in de diverse revalidatieoorden daarna. Toch bleef ze altijd positief. En ze wilde ondanks alles met humor haar steentje bijdragen aan de maatschappij. Met een luisterend oor voor haar vele vrienden. In haar rolstoel collecteerde Dagmar voor het goede doel.

Toen haar hond Zara Yvonne niet meer kon helpen, trainde Dagmar de hond zo, dat deze haar weer kon helpen. Vaak gingen zij samen genieten in het park. Als maatschappelijk werker wist Dagmar goed de weg in hulporganisaties en zo kon ze met haar adviezen ook anderen helpen.

Nadat zij was aangereden in haar rolstoel door een auto werd haar leven nog moeilijker. Met haar enige been in een lader kon ze niet meer koken, haar grote hobby. Een plotselinge bloedvergiftiging werd haar fataal. Zo kwam er een eind aan het leven van deze prachtige mens. In alle toonaarden werd bij het afscheid van Dagmar haar lof gezongen. Ik ging altijd graag bij haar op bezoek en bewonderde haar moed, doorzettingsvermogen en levenslust.

Dagmar zal door velen worden gemist en vooral door Bas, maar hij heeft veel meegekregen in het leven van zijn twee geweldige moeders.

Ineke van den Bergh, contactlid

Coen Görts

Coen groeide op in een rooms-katholiek gezin in Brabant. Die bedding was hem dierbaar. Samen met Ara, zijn vrouw, sloot hij zich als vriend aan bij de Geertekerk. Hij was hier heel actief, maar bleef ook lid van de katholieke kerk.

Op zijn rouwkaart stond: bioloog en historicus. Coen was als bioloog verbonden aan de universiteit van Utrecht. Eerst lang als studieadviseur, later nauw betrokken bij de totstandkoming van de nieuwe studierichting medische biologie. Na zijn pensioen heeft hij zich vol overgave op de studie geschiedenis gestort. De Geertekerk heeft daar de vruchten van geplukt, want Coen heeft een prachtig stuk geschreven over de geschiedenis van de Remonstrantse Gemeente Utrecht in het boek dat ter gelegenheid van het 375-jarig bestaan is geschreven.

Coen was ongelooflijk sportief, begon op latere leeftijd pas met hardlopen, maar deed dat vervolgens alsof hij het al jaren deed. Helaas zorgde zijn hart de laatste jaren voor problemen en moest hij al die geliefde activiteiten, de tuin, het hardlopen, laten gaan.

De woorden uit een geliefd lied van Huub Oosterhuis, 'Vaderlijk licht, steevaste schouder, draag mij, ik ben jouw kijkend kind', hebben hem vergezeld in de laatste periode, waarin zijn krachten steeds meer afnamen. Gedragen door de liefde van Ara, kinderen en kleinkinderen is Coen op 23 oktober in alle rust uit het leven weggeleden.

In de rouwdienst in de Geertekerk kwam de omschrijving die de familie van hem in de rouwkaart had gegeven telkens terug: liefdevol, betrokken, positief, eigenwijs en actief.

Marthe de Vries

Uit de kerkenraad... (1)

@ Nadat er begin oktober weer strengere maatregelen zijn aangekondigd, kunnen in de kerkdiensten 30 bezoekers worden ontvangen. Zoals we intussen gewend zijn kunt u de diensten ook digitaal meebelevén en sinds een paar maanden ook met beeld. Maar u bent ook van harte uitgenodigd om een dienst bij te wonen. Aanmelden kan via reservering@geertekerk.nl

@ Kerkmeester Jeanne van Bree heeft in een DB-vergadering het conceptonderhoudsplan 2021 gepresenteerd. Daarin staat onder andere een voorstel voor verbetering van de akoestiek in de foyers en verbetering van de ventilatie in de kerk wanneer er grote gezelschappen zijn. Voor beide voorstellen wordt advies inge-

wonnen en worden offertes aangevraagd. @ Er komt een digitale adventskalender voor jong en oud. Voor kerstavond worden beelden en een verhaal opgenomen en op kerstavond vertoond in de kerk met max. één ouder per kind.

Of de kerstnachtdienst doorgaat is nog onzeker. Houd u de website in de gaten.

@ Ds. Tina Geels gaat waarnemen voor ds. Alleke Wieringa. Het betreft een tijdelijke aanstelling van 0,4 fte, ingaande op 1 december a.s. en eindigend op 30 juni 2020.

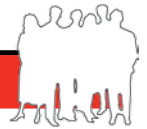
@ Op 31 oktober j.l. hield de kerkenraad haar jaarlijkse kerkenraadsdag in de Hoorneboeg. In de ochtend nam de kerkenraad afscheid

van ds. Alleke Wieringa en van Evert Oudenes. Evert heeft namens de kerkenraad zes jaar in de diaconale commissie zitting gehad.

Ook is er een begin gemaakt met het samenstellen van een kiescollege t.a.v. de vacatures die ontstaan door het vertrek van ds. Alleke Wieringa en ds. Florus Kruyne in juni volgend jaar. In het kiescollege hebben vier kerkenraadsleden en vier gemeentelieden zitting. 's Middags werd er al wandelend gesproken over de invulling van de vacatures.

*Namens de kerkenraad,
Mattie van der Slikke, secretaris.*

Uit de kerkenraad... (2)

Digitale beleidsborrel

Sinds kort kent de RGU een nieuw fenomeen: de digitale beleidsborrel. Op 6 oktober nam een 35-tal vrienden en leden van de RGU hieraan deel. Via een ZOOM-bijeenkomst hebben we alle deelnemers geïnformeerd over het nieuwe beleidsplan om daarna in kleine groepjes in gesprek te gaan. Eerst onderzochten de groepjes hoe we in coronatijd kunnen werken aan de speerpunten uit het beleidsplan. Daarna boog iedereen zich over de vraag met welke talenten het predikantenteam moet worden aangevuld als Alleke en Florus gaan stoppen.

Opbrengsten

De groepjes werkten hard en de tweede vraag leverde dan ook een flinke lijst kwaliteiten op. Die hebben we inmiddels aan de kerkenraad en kiescommissie voorgelegd. De vele ideeën voor de RGU in coronatijd zijn samen te vatten in vier thema's.

Ontmoeting en verbondenheid

Investeer in kleinschalige verbanden binnen

de totale gemeente: groepjes die met elkaar contact onderhouden zodat niemand buiten de boot valt. Die elkaar bellen, samen koffie drinken, samen iets ondernemen of samen digitaal naar een kerkdienst kijken.

Benut en ontwikkel digitalisering

Investeer in de digitale diensten, zodat ze toegankelijker worden en een gelijkwaardig alternatief (of beter) zijn voor de live diensten. Zorg voor goede ondersteuning voor leden die dat moeilijk vinden en benut de social media (facebook is voor velen al een bekend fenomeen).

Blijf actief

Blijf bijeenkomsten organiseren, kleinschalig, digitaal of hybride. Je kunt ook mensen digitaal voor hulp bij bestaande projecten (liturgie, diaconie) uitnodigen. Stimuleer mensen hieraan deel te nemen.

Gebruik het gebouw

Veel mensen missen het gebouw. Organiseer hier kleinschalige bijeenkomsten en exposities (en film die voor mensen thuis).

Misschien willen gemeenteleden wel samen coronatijd-kunst maken.

Naast deze mooie en constructieve opbrengsten was het een feest om met zoveel mensen samen te komen en na afloop gezamenlijk het glas te heffen op het nieuwe RGU-beleidsplan. Uit de reacties die we ontvingen, bleek dat veel deelnemers het enorm gewaardeerd hebben om juist nu samen in gesprek te kunnen gaan over het gemeenschap-zijn. Voor ons betekent dit, dat wanneer op de ALV het beleidsplan instemming krijgt, we vaker (voorlopig digitale) bijeenkomsten rond het beleidsplan zullen organiseren. Daar delen we dan wat er gebeurt binnen de RGU en bespreken (door waarderend onderzoek) nieuwe ideeën en werken deze gezamenlijk uit.

Je kunt dus binnenkort weer een uitnodiging verwachten.

*Joanneke van Aller, Wendela Schenk,
Arie Noordermeer en Peter van Dijk*

Vieren van De Twaalf Heilige Nachten

Bedding voor bezinning tussen Kerst en Driekoningen

Na Kerst lijkt de tijd wel even stil te staan. Wil je de stilte van die donkere dagen tussen Kerst en Driekoningen dit jaar gebruiken om bewust een pas op de plaats te maken? Om een vorm te geven aan bezinning en verdieping? Of misschien om terug te kijken op het jaar dat voorbij is, of vooruit te kijken op het jaar dat komen gaat? Dan nodigen wij je uit om mee te doen met de viering van de 'Twaalf Heilige Nachten'.

Wij, Doorle Offerhaus en Toon Franken, zijn enthousiast over dit ritueel zoals Al-leke dit afgelopen jaren heeft aangeboden. Daarom willen we het dit jaar graag voortzetten, samen met wie dit ritueel

ook (weer) eens wil beleven. We bieden je een handleiding en een stimulans om 'een mooie lijn' door de donkerste dagen van het jaar te trekken. Vervolgens maak je een eigen vorm die helemaal bij jou past!

We gaan tijdens de eerste avond in op de achtergronden van het aloude ritueel van de heilige nachten. En ieder gaat bedenken hoe je de 12 nachten bewust wil ervaren. Je bedenkt je eigen 'ritueel', een dagelijkse activiteit die je tijdens die 12 dagen wil doen. Bijvoorbeeld een hoofdstuk uit een boek lezen, muziek luisteren, elke dag een gebed of een stiltewandeling. We bespreken onze plannen met elkaar in de tweede bijeenkomst en dan gaat ieder de 12 nachten in. Na Driekoningen komen we weer bij el-

kaar om onze ervaringen te delen.

De bijeenkomsten zijn op donderdagen 10 december, 17 december en 7 januari van 19.30 - 21.30 uur. In de Geertekerk als dat kan volgens de coronaregels, anders via Zoom.

Geïnteresseerd? Voor opgave of eventuele vragen neem contact met ons op: Toon Franken toon.franken1@gmail.com, 06-53218938 of Doorle Offerhaus offerhausd@gmail.com, 06-28901222. Aanmelden kan tot en met maandag 7 december.

We zien er naar uit om met elkaar deze bijzondere viering te doen dit jaar!

Hartelijke groet, Doorle en Toon

Schrijfactie Amnesty International

Saudi-Arabië, een activist is nog geen terrorist!

De propagandamachine van Saudi-Arabië brengt voortdurend berichten over hervormingen naar buiten. Maar de realiteit is helaas anders: de onderdrukking van critici neemt alleen maar toe. Dat vrouwen nu mogen autorijden, is een positieve hervorming. Maar zeer wrang is dat Loujain al-Hathloul, die nota bene jarenlang actie voerde tegen het rijverbod, al twee jaar gevangen zit.

Roep de Saudische koning op om Loujain al-Hathloul en alle andere mensenrechtenactivisten onmiddellijk vrij te laten!

Loujain zit vast vanwege samenzwering met 'vijandige entiteiten'. Ze had contact met een Nederlandse diplomaat en een Amnesty-medewerker. We weten dat Loujain in de gevangenis werd gemarteld en seksueel misbruikt. De Saudische autoriteiten hebben aangeboden haar vrij te laten als ze in een videoboodschap zou zeggen dat ze niet is gemarteld. Loujain weigerde.

Ga naar <https://www.amnesty.nl/forms/petitie-sa-activist> en teken de petitie!

Werkgroep Amnesty International

Kerkdiensten

Het is niet zeker hoe de kerkdiensten de komende tijd ingevuld zullen worden. Voorsnog kan een beperkt aantal bezoekers de zondagse kerkdienst bijwonen. Daarvoor is het noodzakelijk te reserveren via www.utrecht.remonstranten.nl/reserveren-kerkdienst.

Meeluisteren via radio en meekijken via <https://live.geertekerk.nl> blijft mogelijk. Na de dienst kunt u napraten via Zoom.

We vermelden hieronder de planning van diensten zoals bekend per half november. Alles blijft voorsnog onder voorbehoud. Op de website vindt u de actuele informatie: www.utrecht.remonstranten.nl

Remonstrantse Gemeente Utrecht

Geertekerk, Geertekerkhof 23

- 29 nov 1e advent, ds. Tina Geels
- 6 dec 2e advent, ds. Florus Kruijne
- 13 dec 3e advent, ds. Marthe de Vries
- 20 dec 4e advent, ds. Jan van Aller
- 24 dec kerstavond, 19.00 uur, ds. Florus Kruijne (zie pag. 4)
- 24 dec kerstnachtviering, 22.00 uur, ds. Marthe de Vries
- 25 dec kerstmorgen, ds. Marthe de Vries
- 27 dec ds. Reinhold Philipp
- 10 jan ds. Johan Goud
- 17 jan ds. Florus Kruijne, oecumenische viering
- 24 jan ds. Marthe de Vries
- 31 jan ds. Tina Geels

Remonstrantse werkgroep

West-Betuwe

RK kerk H. Gregorius, Kornedijk 3, 4116 CE Buren

De aanvangstijd is veranderd, is nu 13.00u!

- 6 dec 2e advent, dr. Koen Holzapffel, Rotterdam
- 25 dec Kerst, ds. Wytske Dijkstra, De Bilt

Ook hier is het noodzakelijk om u aan te melden voor de dienst; dat kan via teun.vandorp@planet.nl.

Wijkorganisatie

Kijk op de wijk, december

Tijdens de laatste vergadering van de stuurgroep Wijkorganisatie opende één van ons met de volgende tekst (Rumi):

*Werk, alsof je het geld niet nodig hebt
 Heb lief, alsof je nooit gekwetst
 bent geweest
 Dans, alsof niemand staat te kijken
 Zing, alsof niemand staat te luisteren
 Leef, alsof het de hemel op aarde is.*

Mooi en positief, vonden wij. Zelfs in deze bijzondere coronatijd kunnen we dit alles nog steeds doen (met inachtneming van de voorzorgsmaatregelen)!

Gelukkig zijn er ook al wijkavonden gehouden met het thema 'A Wonderful World'. Niet zoals andere jaren bij de mensen thuis, maar in een zaaltje. Sommige leden en vrienden willen voorzichtig zijn met groepsbijeenkomsten en geven zich niet op, anderen kiezen wel voor deelname. Iemand sprak de wens uit voor 'Een inspirerende avond. Het blijft een 'wonderful world', ook een wondere wereld, een wereld vol wonden en wonderen'.

Wat ook doorgaat in de maand december is de verspreiding van een kerstattentie door de contactleden bij de oudste leden en vrienden van de Geertekerk. Meestal gaat de attentie vergezeld van de Kerstbundel, een boekje met ook dit jaar weer inspirerende verhalen.

De Contactledenbijeenkomst met het thema 'Levenstestament' van 28 oktober is vanwege corona afgeblazen en verplaatst naar woensdag 28 april 2021.

*Namens de Stuurgroep Wijkorganisatie,
 Tiny de Boer*

Adressen en colofon

Remonstrantse Gemeente Utrecht
 Geertekerk, Geertekerkhof 23
 3511 XC Utrecht
 E: rgu@geertekerk.nl
 website: www.geertekerk.nl
 banknr. NL36 TRIO 0379 5217 84
 t.n.v. Remonstrantse Gemeente Utrecht
 Kerkelijk bureau in de Geertekerk
 T: 030-2340198

Predikanten

Ds. F. Kruijne

Arie van den Heuvelstraat 29,
 3981 CT Bunnik
 E: fkrujne@planet.nl
 T: 030-2368873

tel. spreekuur: wo. do. vr. 18.00 – 19.00 u.

Mw. Ds. M.F. de Vries

Twijnderslaan 36, 2012 BJ Haarlem
 per 2021: Tuinstraat 24, 3732 VL De Bilt
 E: marthedevries@dds.nl
 T: 06-22325913 (voor contact graag de voicemail inspreken)

Mw. Ds. C.M. Geels

Arie van den Heuvelstraat 29,
 3981 CT Bunnik
 E: cm.geels@planet.nl
 T: 06-16119206
 tel. spreekuur: di. en wo. 17.00 – 18.00 u.

Vertrouwenscontactpersonen

E: vertrouwenscontactpersonen@geertekerk.nl
 Marieke Fonk T: 06-40845708
 Piet van Leeuwen T: 06-10126466

Diaconale Commissie

Mary Kuiper
 E: diaconie@geertekerk.nl
 banknr. NL69 TRIO 0379 7018 04
 t.n.v. Penningmeester Diaconale
 Commissie RGU

Redactie Geertebrief

Barbara Schouten, Gerard van den Berg, Ineke Ludikhuizen, Kjeld Rinsma, Marie Anne Dekker. Eindredactie: Trudy Schreuder Goedheijt.
 Foto cover: Gert Westerveld

E: redactie@geertekerk.nl
 Geertekerkhof 23, 3511 XC Utrecht
 Lay-Out: Jos Verdegaal, Houten

**De volgende Geertebrief
 verschijnt 30 januari 2021. Kopij
 inleveren uiterlijk op maandag
 11 januari 2021 vóór 12.00 uur.**